

Dr. VÉGH TIBOR előadása a XIV. Magyar Őskutatási Fórumon
(Miskolc, 2009. aug. 3-7.)

Mit *üzen* a Szent Korona?

A kutatók munkájának eredményeképpen ma már jól látható, hogy a magyar Szent Korona

- hatalmas tudást tartalmaz,
- rengeteg titkot rejt, és
- sok fontos *üzenetet* hordoz.

Pap Gábor – „Hazatalálás” (a továbbiakban: Ht.) c. kötete 549. oldalán – határozottan állítja és bízik benne, hogy a Szent Koronán levő zománcképeken ábrázolt szenteket névünnepeük szerint naptári sorba állítva fontos, u.n. képi. *üzenetet* kaphatunk.

Ehhez az *üzenet kereséshez* Pap G.

- kitűnő támpontokat jelöl ki, és
- igen célravezető követelményeket is támaszt.

A támpontok:

- a Szent Korona tisztán Újszövetségi ihletésű, (Ht. 515. old.)
- a Szent Koronának gyönyörű üdvtörténeti rendje van, (Ht. 528. old.)
- a zománcképekben rejlő *üzenet* kifejezetten évköri-asztrálmitológiai hangszerelésű. (Ht. 548. old.)

A követelmények: (Ht. 549. old.)

- A Szent Koronán levő 19 kép közül csak a szentek 16 képével kell foglalkozni, mert a 3 kiemelt kép (a Teremtő, Krisztus és Szűz Mária) nem köthető egyetlen ünnepnaphoz (jól tudjuk, hogy, – pl. – Szűz Máriának is legalább 7 ünnepe van az évben. Lásd Molnár V. József „Hétboldogasszony” c. könyvét. De van 8. ünnepe is: Havas Boldogasszony, aug. 5. A fórum időtartamának – VIII. 3-7. az Avas alján – épp a középpontjában.
- Csillagászati szemléletmód szerint kell gondolkodnunk, így a hónapathárokat is eszerint (vagyis a Zodiákus jegyei szerint) kell figyelembe venni.
- Ki kell keresni, hogy egy-egy ünnep melyik állatövi jegybe tartozik. (De nem fordítva, vagyis hogy az állatövi jegyekhez keressünk mindenáron ünnepet.)
- A sorba rendezést a „legkisebb változtatás” elve szerint kell végezni. (Vagyis amit egyszerűen meg lehet oldani, azt ne komplikáljuk. A tudományok

területén ezt hívják „lex minimi”-nek.)

– És végül, ami nagyon fontos „ne diktáljunk a műnek!” Azaz ne előzetes koncepcióra keressünk benne igazolást. (Pl. hogy a Zodiákus minden jegyéhez feltétlenül kell tartoznia ünnepnek.)

Pap G. (a Ht. 547. oldalán) azt is elárulja, hogy a tanulmány megírásakor (1998?) már 2 évtizede foglalkozik a zománckészítés gyakorlati művelésével, így ez a körülmény csak fokozza a hitelességét annak a sok csodálatos meglátásnak, amit a szentekről – képeik kapcsán – egyenként (de csak egyenként!) elmond. Persze a naptári sorrend kulcsát nem várhatjuk a zománckészítés technikájának mégoly alapos ismeretétől sem.

El kell mondjam, hogy jómagam viszont fél évszázadon át (1951-2000) foglalkoztam – többek között, de főleg – folyamatszervezéssel, és ehhez kapcsolódóan a szentek naptári sorba állításáról azt kell tudni, hogy az, tulajdonképp szintiszta példája a folyamatszervezésnek.

Megpróbáltam tehát a Pap G. által ajánlott és szorgalmazott sorba rendezést – magas fokú rejtvénytartó feladatként – a folyamatszervezés tudományos elvei és az ezen a téren bőségesen rendelkezésemre álló gyakorlati tapasztalat alapján – Pap G. tanulmányából kiindulva, de tőle *saját módszerem alkalmazása miatt lényegesen eltérve* – elvégezni. Így is tartottam azonban magamat az előbb felsorolt követelményekhez, és figyelembevettem a megadott támpontokat, mert teljesen egyetértek velük és maradéktalanul helyeslem valamennyit.

A szenteket csak akkor tudjuk sorba állítani, ha hiánytalanul rendelkezésünkre áll a jegyzékük. A fórum tisztelt Hallgatói bizonyára mindnyájan tájékozottak azzal a bizonyított ténnyel kapcsolatban, hogy a Szent Koronán

- hátul középen az abroncs fölé magasodóan a pánt előtt valaha nem Dukász Mihály képe volt, hanem Szűz Máriáé, és
- alatta kétoldalt az abroncsra levő 2 kép – amelyek a tetejében nem is szenteket ábrázolnak!

– nem eredeti elhelyezésű.

Korabeli hiteles leírások, ábrázolások hiányában az „elsődleges elhelyezésű” 2 alsó képen látható volt személyek kilétére nézve nincs más – de tudományosan megengedett – lehetőségünk, mint feltételezésekbe bocsátkozni. Míg nem valamilyen bizonyítékra nem bukkanunk, s az aztán vagy igazolja, vagy megcáfolja a feltételezést. Az utóbbi esetben újabb feltételezések számára nyílik meg az út.

Bár az emberi jogok között – tudtommal – sajnos nincs tételesen felsorolva, hogy „hipotéziseket felállítani márpedig bárkinek joga van”, azért mégis veszem magamnak a bátorságot, és megpróbálok olyan hipotézist felállítani, ami esetleg segít a kicserélt képek helyén, az eredetileg volt képek megtalálásában.

Engedtessek meg itt a Hopp Ferenc Kelet-ázsiai Múzeum (Budapest) igazgatójának a 2003-as őszi kiállítása megnyitóján elhangzott bátor szavait idézmem: „A művelt laikus készakarva sem tud olyan siralmasan tévedni, mint az egyoldalú tudós”. Gondoljunk csak pl. Weszprémi Istvánra, aki a Szent Korona kétnyelvűségét (a pántok apostolképeinek latin, és az abroncs képeinek görög feliratát) annak bizonyítékául vette, hogy 2 helyről származik, és a hivatalos fórumok – szégyenszemre – mind a mai napig ezt hirdetik. W. I. egyoldalúsága abban nyilvánult meg, hogy nem nézett semmi mást, csak a kétnyelvűséget. Nem kereste a Szent Korona célját, feladatát, nem foglalkozott a szerkezetével, arányaival, stb. A hivatalos fórumok által több, mint 200 év óta belénk sulykolni kívánt ez hamis dogma számomra – burkoltan, de – ugyanazt az önmagunkat lesajnáló nézetet támogatja, mint amikor azt halljuk, hogy „...szedett-vedett népség a magyar, még a Koronájukat is úgy tákolták össze kétfelől”.

Az ember-alkotta („komoly”) műveknek – tehát leszámítva a l’art pour l’art különcködések – céljuk van. Valamilyen célra, feladatra alkották meg, és ez a cél meghatározza a mű szerkezetét is. Ez a szabály érvényes a Szent Koronára is. A Szent Korona a király beavatására, „felszentelésére” való. (A beavató jelleget Pap. G. alaposan ki is fejti a Ht. 513. oldalán.) A Szent Korona kétnyelvűségének okát néhai Kovács József Vas megyei kanonok-plébános még az 1980-as években szépen elmagyarázta: az Egyházban papszen-

teléskor, templomszenteléskor ez a kétnyelvűség a szokás, ezért indokolt, hogy a király „felszentelésekor” is így legyen. (Lásd az „A Magyar Szent Korona” című, „Ikonológiai megjegyzések” alcímű kis könyvet, ami a Főnix-kiadó gondozásában jelent meg 1999-ben Debrecenben.)

Az előbb ember-alkotta műként említettem a Szent Koronát, pedig ha csak egy kevéssé is elmélyedünk a szemléletében, meglehetősen nehéz „simán” emberi műnek tekinteni, hiszen olyan – szinte emberfeletti! – szervezethez, rendezettséghez, belső összefüggésekhez, szabályszerűségek rendszerét mutatja. Maradjunk tehát ezért abban, hogy természetesen végső fokon emberi kéz kivitelezte ezt a csodálatos művet, de hogy megalkotásának folyamatában – főleg a tervezés szakaszában – égi sugallatnak, támogatásnak, segítségnek is szerepe kellett, hogy legyen, az nélkülözhetetlen tényező. Ha meghatározott célból készült nagyon bonyolult műnek hiányzik valamelyik része, akkor az – szerencsés esetben – a mű egészéből kikövetkeztethető. Ilyen feltételezést tartva szem előtt és ilyen reményt dédelgetve mélyedjünk el kissé a Szent Korona szerkezetének látványában.

A Szent Korona óriási szervezethez, mű lévén nem lehetséges, hogy a képek csak úgy találomra legyenek elhelyezve rajta. Okának kell lennie minden képnél, hogy miért azt a személyt ábrázolja, és miért azon a részén van a Szent Koronának?

Legfelül, a kereszt alatt a Teremtő (Atyaúrsten) képe van. Ugye ezt meg se kell indokolnom. A Legfelső Lénynek legfelül kell lennie. Körülötte a 4 legfontosabb apostol. Azért ők a legfontosabbak, mert nekik volt csak személyes találkozásuk az Istennel. Péter, Jakab és János ott voltak Jézus színeváltozásánál, és hallották az Atya hangját: „Ez az én szerelmetes Fiam...”. A 4., azaz Pál apostol pedig a damaszkuszi úton személyesen az Úr hangját hallotta: „Saul, miért üldözesz engem?”

A Szent Korona homlokrészén van Krisztus, a Fiúisten képe, és közvetlen közelében alatta az abroncson kétoldalt 2 arkangyal. Vagyis a Teremtőt is és Fiát is hozzájuk közelálló személyek veszik körül, mégpedig – érdekes módon – megcserélődve, (talán azért, hogy a 2. isteni személy lényegi azonosságát – teológiai szóhasználat: „egylényegűségüket” – így lássuk kifejezésre juttatva?): ugyanis a földi életben is megjelent Krisztust, az

Istenfiát az égiek (Gábor és Mihály) kísérik, a láthatatlan Atyát, az Égben „lakó”, de a világban mindenütt jelenlevő Teremtőt viszont földi személyek (a 4 apostol) veszik körül.

És ha ennek a 2 – kiemelt fontosságú – képnek a környezetéhez való viszonyát irányadónak ismerjük fel, és következetesen alkalmazandónak fogadjuk is el, akkor a 3. kiemelt kép, Szűz Mária közvetlen közelében is olyan 2 személy képét kell keresnünk, akik közel állnak hozzá. Milyen szempontból keressünk közelállóságot?

Üdvtörténeti és családi szempont szerint. És akkor kik lehetnek ezek a személyek? Nem lehet másra gondolni, mint Szent Józsefre és Keresztelő Szent Jánosra. Szent József, aki a világ szemében Szűz Mária férjének, Jézus apjának (valójában nevelőapjának) áldozatkész szerepét vállalta, és Keresztelő Szent Jánosra, aki nemcsak unokabátyja Jézusnak, hanem kortárs előhírnöke is az Evangélium hirdetésében, ugyancsak áldozatos sorsot vállalva.

Ha ezt a 2 személyt tételezzük fel eredeti elhelyezésű képként a Szent Koronán, akkor mind a 3 – vitathatatlanul kiemeltnek minősítendő – kép (a Teremtő, Krisztus és Szűz Mária) közelében olyan szentek állnak, akik közel állnak hozzájuk, tehát így egységesen érvényesül a közelállóság szempontja, követelménye, kiválasztási elve. „Közélben az van, aki közel áll hozzá”... Ez lehet ugyan szó-mágia is, de a szó-mágia nem idegen a magyar néplélektől: gondoljunk csak Erdélyi Zsuzsanna ősi imagyűjteményére!

Az abroncon kicserélt 2 kép eredetijére vonatkozóan többeknek többféle feltételezése van forgalomban.

Ezek közül az egyik az – és ezt többen vallják, – hogy ha az abroncon elől középen 2 arkangyal van, (Mihály és Gábor), akkor átellenben, hátul középen a másik kettőnek (Ráfael és Uriel) „kell” lennie, *mivel* négyen vannak összesen. Ez ugyan logikusnak tűnik így önmagában, de az eredeti képek kiderítéséhez nem elegendő pusztán a szűk logikára támaszkodni. Annak, hogy a másik 2 arkangyal legyen a Szent Koronán, a következő megfontolások szólnak ellene:

– Pap G. szerint (Ht. 515. old./ a magyar Szent Korona tisztán újszövetségi szellemiségű.

– A másik 2 arkangyal pedig az egész Újszöv-

ségben egyetlen egyszer sincs említve! (Kéri Á. és dr. Várlaki P.: „Szent István palástjának kiegészítő rekonstrukciója és ábrázolási rendszere”. Országépítő 2005/1, 14. old./

– Az apostolok sincsenek meg teljes számban a Szent Koronán.

A másik említésre méltó feltételezés az, aminek ismertsége, sőt már hitvallásszerűen hangoztatása (lásd a Fénykorona-szertartást) széles körben elterjedt, Pap G.-tól származik, aki Atillát és Budát szeretné a kicserélt képek helyén látni. Ezeknek – a magyarság szempontjából egyébként vitathatatlanul nevezetes – személyeknek a Szent Korona eredeti állapotú képeiként való szerepeltetését egyáltalán nem tartom valószínűnek, még akkor se, ha bizonyos feltételezések szerint többszöri képcserék is voltak, és akkor – a maihoz képest közbülső állapotban – átmenetileg szerepeltek egy ideig a Szent Koronán. (A Zala-megyei Pacsán élő szeptember látomása szerint a kicserélt képek helyén nem egy, hanem több kép is volt.)

Pap G. feltételezését több okból nem tartom valószínűnek. A többféle ok közös gyökere pedig a Szent Korona célja, a beavatás, (amit pedig – mint már említettem – Pap G. is leglényegesebb felismerésként tárgyal). Először is: a Szent Korona szent, mégpedig nemcsak 17/19-ed részben, (már-mint ha a képek számát vesszük alapul,) hanem maga egészében. Ezért aki, vagy ami nem éri el a szentség fokozatát, nem kerülhet rá a Szent Koronára. Olyan személyek képével, akik nem szentek, nem szabad a Szent Korona szent jellegét felhígítani, színvonalát (a természetfeletti való kapcsolattartási képességét) keverékké süllyeszteni, vegyes tartalmúvá alakítani, egységes minőségét eltorzítani, lerontani.

Vitán felül áll ugyanis, hogy a Szent Korona beavató korona. (Ht. 513.) Hogyan kerülhetne beavatott/ak/nak a képe a beavató Koronára? Ez szerepcsere lenne, ellentmondás a Szent Korona szerepét illetően. Hogyan fejthet ki a Szent Korona beavató hatást, ha már beavatott személyek jelenléte nehezíti, gyengíti, zavarja ezt a működését? A beavató szinten levő (szent) személyeket és a beavatott személyeket nem lenne helyes és indokolt ugyanabban a koronában egymás mellé rendelni, mert a beavató folyamatnak épp az ellenkező pólusán léteznek. Az márpedig nyilvánvaló, hogy a beavató folyamatnak csakis egyirányúnak – a be-

avató/k/ról a beavatandó/ak/ra irányulónak – kell lennie. A folyamat nem oda-vissza játszódik le.

Tegyük fel, hogy Atillát már a Szent Koronával avatták fel. De Atilla előbb rátette volna a saját (és Buda) képét? Ilyen önteltség egy szakrális királytól nem telik ki. Akkor vajon Atilla megkoronázása után tették rá az ő (és Buda) képét? Akik tisztában voltak a Szent Korona beavatói szerepével – márpedig abban a korban még tisztában voltak! – azok ezt nem teheték.

A beavatói és a beavatotti helyzet és a minőség, tisztán, el kell, hogy különüljék egymástól, különben nincs értelme a beavatásnak. Ha beavatandó személy képe rákerülne a Szent Koronára, akkor akár saját magát is beavathatná? A beavatandó személynek csak passzív szerepe van a beavatási folyamatban, és nincs senki másnak beavató képessége, csak a Szent Koronának a maga – eredetileg is ott levő – szentjeivel.

Németh Zsolt, aki részecskefizikai analógiával zseniális módon kiderítette a Szent Koronában lezajló energiaáramlás útját a képek között, („A magyar Szent Korona” c. – BKL-kiadó, Szombathely 2007 – könyvének 110. oldalán) ragaszkodik ahhoz, hogy az abroncson hátul középen feltétlenül uralkodóknak kellett lenniük annak ellenére, hogy az energia áramlás útja szempontjából nem a személyek kiléte a döntő, hanem a képek mintázata. Álláspontját az asztrológiában szokásos „minőségek” szerint indokolja. Ezek a minőségek: levegő-tűz-víz-föld. És mivel az abroncson levő 8 kép közül a 2 arkangyal levegő-, a 2 katonaszent (György és Demeter) tűz-, a 2 orvosság (Kozma és Damján) víz-minőségű, azért a megmaradt 2 képen föld-jelleget megtestesítő személyeknek kell lennie. Ezt így teljesen elfogadhatónak tartom, csak – mivel nem értek az asztrológiához, – azt kérdezem: a föld-minőség csak egyetlen jelleget tartalmaz, mégpedig az uralkodást? Ezeknek a minőségeknek mindegyike vajon nem tartalmaz-e többféle jellegre vonatkozó lehetőséget is? Azaz: más jelleg nem tartozhat a föld-minőséghez, csak is az uralkodás? Pl. a családi kapcsolat nem eléggé föld-jellegű? A családi kapcsolat, mint a föld-jelleg egyik esete, nem fér bele a föld-minőség tartalmába?

És különben is: miért kéne az uralkodói jelleget földi uralkodókkal juttatni kifejezésre a Szent Koronán, amikor már ott van a Világ Urának és

Krisztus Királynak a képe?

Most már elkészíthetjük a szentek – hipotézissel kiegészített – jegyzékét. De előtte még meg kell választanunk az év indulásának időpontját. A naptári rend szerinti felsorolást – Pap G.-tól eltérően és a következőkben meg is indokoltan – nem Január 1-gyel és nem is a Vízöntővel (a Zodiákus 11. hónapjával!) tartom helyesnek (ahogy t. i. Pap G. indítja a sorrendjét), hanem a Tavasz Napéjegylenlőséggel, március 21-gyel, mert azokban a régmúlt időkben, amikor a Szent Korona készült, azok a – minden bizonnyal igen nagy tudású emberek, akik ezt a bámulatos összhangot megtestesítő szerkezetet megtervezték, csillagászati felfogás szerint gondolkodtak. Az ebbe a gondolkodásba való belehelyezkedés elengedhetetlen fontosságát láttuk már Pap G. követelményei között. De a támpontok között szereplő üdvtörténeti rend is a III. 21-i kezdést indokolja, hiszen az üdvtörténet az Angyali Üdvözlettel (március 25-tel) kezdődik, és a szentek közül Gábor arkangyallal, aki az üzenetet hozta, és akinek a szentek közül eszerint az évkezdés szerint az első az ünnepe: III. 24.

A csillagászati adatokat – a Zodiákus hónapatait – Teres Ágoston „Biblia és asztronómia” c. könyvéből (Springer, 1998), a névnapok dátumát az „Új Ember” c. katolikus hetilap 2002-es falinaptárából vettem. Különösen elgondolkoztató körülmény az is, hogy bár a Szent Koronát – több kutató szerint – az évszázadok során át is alakították(?!), valamint tudott dolog az is, hogy a szentek névünnepei is módosultak a naptárban az idők folyamán, mégis a Szent Koronát

– a mai állapotában, és

– a jelenlegi naptári ünnepek dátuma szerint vizsgálva is egymást erősítő, igazoló észrevételekre, szabályszerűségekre lehet bukkanni, mint azt a következőkben látni fogjuk.

A szentek jegyzéke:

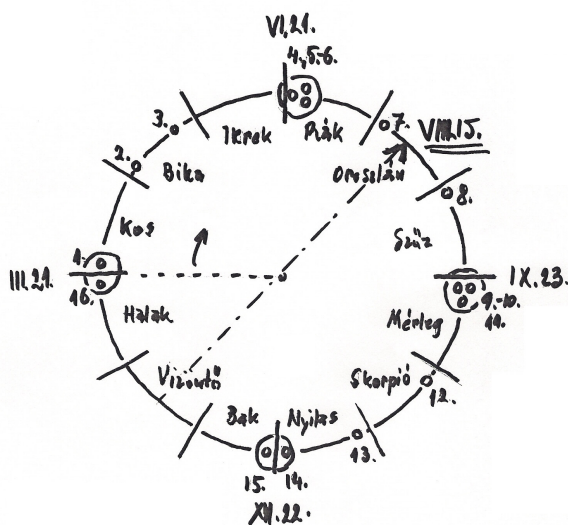
1. Gábor	III. 24.
2. György	IV. 24.
3. Fülöp	V. 01.
4. Keresztelő János	VI. 24.
5.- 6. Péter és Pál	VI. 29.
7. Jakab	VII. 25.
8. Bertalan	VIII. 24.

9.-10. Kozma és Damján	IX. 27.
11. Mihály	IX. 29.
12. Demeter	X. 26.
13. András	XI. 30.
14. Tamás	XII. 21.
15. János	XII. 27.
16. József	III. 19.

Nyilvánvaló, hogy ez a jegyzék még nem kép. Az adatok a képi üzenet megnyilvánulásának még csak a lehetőségét hordozzák. Ezt a jegyzéket a képi üzenet kiolvasásához olyan közegbe kell helyezni, amelyik a maga – legalább 2-dimenziós – szerkezetével vizuálisan érzékelhető kép kiolvasását teszi lehetővé.

Az üzenet – „természete” szerint, azaz mint szellemi „termék” – nem a fizikai létsíkra, hanem a szellemi létsíkra tartozik, ott létezik, a fizikai létsíkra csak a képe tartozik az üzenetnek.

A dátumok pedig – természetük szerint – idő-adatok. Az időadatok elsődlegesen az idő – és nem a tér! – dimenziójába tartoznak. Ezért erre a célra tehát vagy a végtelen egyenes, vagy az önmagába visszatérő szabályos görbe vonalak egyike – pl. a kör – a legalkalmasabb. És mivel esetünkben éppen ismétlődő, évente visszatérő adatokról van szó, azért válasszuk a kört, az u. n. csillagászati évkört. (Ezzel a választással egyébként ismét eleget tettünk Pap G.-nak a sorba állításra vonatkozó egyik követelményének, az „évköri-asztrálmitológiai hangszerelésnek”.)

1. sz. ábra

Ebben a körben kiindulópontként az óralap 9-esé-

nek megfelelő helyet vegyük fel, ahogy ezt a csillagászati felfogás diktálja, mint a Tavaszi Napéjegyenlőségnek, azaz a Kos jegye (=csillagászati hónapja) kezdetének hagyományos pontját. Ha ebbe az évkörbe a szentek névünnepeinek dátumát arányosan bejelöljük, az 1. sz. ábrát kapjuk. (Forgásirány jobbos.)

Bármiféle erőltetés, torzítás, az adatok nagyvonalú elhanyagolása vagy előzetes koncepció belemagyarázása nélkül szembeszökő csoportosulások, „sűrűsödések” tűnnek elő a 4 Napforduló közvetlen közelében. (Az erőltetést, stb. nem ok nélkül tartottam szükségesnek hangsúlyozni. Akad ugyanis – sajnos – kutató, aki előzetes koncepciója érvényesítése érdekében az említett tisztességtelen fogásokra is vetemedik. Pap G. – nagyon helyesen! – fel is szólítja az olvasót a Ht. 540. oldalán: „...tanuljunk meg leleplezni a szellemi szemtelőket!”)

A téli Napfordulónál és a tavaszi Napéjegyenlőségénél 2-2 szent, a nyári Napfordulónál és az őszi Napéjegyenlőségénél 3-3 szent van!

A téli Napforduló tája és a tavaszi Napéjegyenlőség tája között nincsenek szentek! És nincs szent az Ikrek jegyében (V. 21.-VI. 20.) sem. Többet ezt „hibának” próbálták minősíteni. Sokáig nem tudtam erre mást mondani, csak azt, hogy „így jött ki az adatokból, nem tudok mást csinálni”. És megkérdeztem azokat, akik ezt „hibának” tartják, hogy hol van az előírva, hogy minden műnek, mindig tartalmaznia kell a Zodiákus összes jegyére vonatkozó utalást? Ilyen előírást senki nem tudott mutatni. A Vízöntőről egyébként magának Pap G.-nak vannak csodálatos fejtegetései a Ht. 162. oldalán kezdődő fejezetben, és ott „kiüresedettségről” értesülhetünk. Aztán a „Dobogó” c. folyóirat 2006. áprilisi számában Born Gergely „Mária országa” c. írásában (a 17. és a 18. oldalon) magától megkaptam a szakszerű feleletet:

„A Vízöntő az, egyetlen a 12 állatövi jegy közül, ami rendellenesen viselkedik. Ez abban nyilvánul meg, hogy ahol szabályosan neki kellene kifejtene működését, ott *időszakadék tátong*”

„Az Ikreknél a téridő *lenullázódik*”

Lám, lám, itt a kielégítő magyarázat! Ahol nincs idő, ott miért lennének dátumok? Bebizonyosodott tehát, hogy nem szabad azt hinnünk, hogy ha va-

lamit merev, hétköznapi logikánkkal elvárhatónak hiszünk, akkor annak biztosan úgy is kell lennie, hanem egészen más okok is működhetnek mögötte, amelyek fényében a furcsaságnak tűnő mozzanat egyszerűen érthetővé válik.

És jó, hogy itt is betartottam Pap G. utolsó követelményét, vagyis hogy ne diktáljunk a műnek. Mert az diktálás lett volna, ha mindenáron beleerőltetek valamilyen ünnepet ebbe a 2 csillagászati hónapba is.

De menjünk tovább az évköri adatok számbavételében.

A tavaszi Napéjegylenlőség tája és a téli Napforduló tája közötti 3/4 évben a fordulókön kívüli naptári – nem csillagászati! – hónapokban 1-1 szent van, következésképpen.

A sorrend utolsó (16.) szentje, József, közvetlenül a csillagászati évkezdet előtt áll, ezzel mintegy visszacsatolja a körfolyamatot.

A téli Napfordulótól kiindulva csillagászati negyedévenként egyenletesen növekvő számban találunk ünnepeket: 2, 3, 4, 5. Ez a „felpörgés” is mintha az évkör forgására utalna.

A Napéjegylenlőségek között („vízszintes”) megfigyelve az évet a 2 félév kiegyenlítetttséget mutat: $3+4 = 5+2$.

Az 1-nél többszemélyes, azonos nagyságú „létszámok” egymással szemben párokat alkotnak az évkörön, mégpedig mindig Napéjegylenlőség-Napforduló összetételben, és az ilyen összetételű 2 páron belül fordított helyzetben! Mert

– a nyári: Napforduló, párja, az őszi: Napéjegylenlőség.

– a téli Napforduló, párja, a tavaszi: Napéjegylenlőség.

A Napforduló-Napéjegylenlőség párok között félreérthetetlen szimmetriatengely húzódik, ami azonban nem egyszerű, semleges egyenes vonal, hanem határozott (mondhatnám: vektoriális) irányultsága is van. Mert alul, a Vízöntőben, ahol nincs szent, és ahol az egyenes metszi a kört, ott 0 (nulla) szent van, de innen a köríven kétfelé is elindulva és a Napfordulókon keresztül haladva egyre magasabb számban találunk szenteket: először 2-t, aztán 3-at, így a tengely felső metszéspontja a körön mintegy a kicsúcsosodását, középpontját alkotja az évköri sorrendnek.

De milyen nap, milyen ünnep van ott?

AUGUSZTUS 15.-E, NAGYBOLDOGASSZOMY!

Megkockáztatom azt a véleményemet, hogy a magyar kereszténységnek a világon egyedülálló Boldogasszony-tisztelete ezek szerint nem egyszerű és spontán népi jámborság csupán, nem folklorisztikus színtöltés csak a vallásnak, hanem a Szent Koronába beleírt ősi parancs, amit követni és megtartani szent kötelességünk!

És ha képi üzenetet vártunk a szentek sorrendjétől, akkor íme, itt az üzenet, az egyértelmű, tisztán világos, magától megmutató üzenet. Szent József és Keresztelő Szent János képének feltételezése ugyan még nincs bizonyítva, de a feltételezésük segítségével felbukkant eredmény nagy valószínűséggel hat vissza a feltételezés megalapozottságára. (A helyzet hasonló ahhoz, mint amikor valaki a megoldó képlet ismerete nélkül „megsaccolja” az x és az y értékét a kétismeretlenes egyenletben, behelyettesíti, és – lássunk csodát! – előáll az egyenlőség. Lehet azt mondani, hogy az illető nem ért a matematikához, és ez igaz is, de az eredmény ugyanaz, mintha értene hozzá.)

Ebből is látszik, hogy ha a magyar Szent Korona Boldogasszonya üzenni akar, akkor nem a hivatalosokkal (pl. akadémikus művészettörténészekkel teszi azt meg), hanem akárkivel, méltatlan hívével, (amatőrnek, kontárnak, dilettánsnak is kikiáltható „kívülállóval”) is tud üzenni. (1917-ben sem a lisszaboni érsekkel, de még csak nem is a fatimai plébánossal üzent, hanem írástudatlan pásztorgyerekekkel.)

Szent József feltételezésével kapcsolatban egyháztörténészek részéről felmerült az a jóhiszemű aggály, hogy mivel „csak a kései középkorban kezdtek szentként tisztelni”, azért – a feltehetően 1000 körül, vagy még korábban készült – Szent Koronán még nem szerepelhetett.

Ez a vélemény egy pillanatra sem ingatta meg feltételezésemet. T. i. ez jellegzetesen Nyugat-Európa centrikus egyháztörténeti felfogás. Elképzelhetetlen ugyanis, hogy a kereszténység első elterjedési körzetében, ott, ahol a Szent Család élt, az ott kialakult legkorábbi keresztény egyházak ne tisztelték volna már az első századoktól kezdve Jézus nevelőapját szentként. Az Istengyermek és az Istenszülő Anya tisztelete mellett nem maradhatott el – a Keleten oly fontos! – Családfő megfelelő arányú tisztelete sem.

Megkerestem tehát dr. Vörös Győzőt, a zseniális

fiatal (pécsi) egyiptológust, a kopt kereszténység ismerőjét, aki egy kopt barlangban a Szent Korona Krisztus-képével teljesen megegyező képet fedezett fel, és megkérdeztem, hogyan áll a keleti Egyházakban József, az ács tisztelete? Dr. Vörös Győző sejtésemet teljes mértékben igazolta, és jó néhány bizonyíték felsorolása között említette, hogy a legkorábbi *tárgyi* bizonyítékok a IV-V. századból származnak.

Ezzel tehát egyrészt bebizonyosodott, hogy Szent József szerepeltetése a Szent Koronán nem zárható ki csak azért, mert Nyugaton később kezdték el tisztelni szentként, és a nyugati egyháztörténetek erről keveset tudnak, másrészt ez a bizonyíték erősíti azt a feltevést, hogy a Szent Korona jóval Szent István kora előtt is készülhetett, mégpedig jóval keletebbre fekvő műhelyben, mint eddig gondoltuk.

De a legnagyobb súlya Szent József és Keresztelő Szent János feltételezése indokoltságának abban van, hogy ezt a 2 szentet a Szent Korona eszmei rendszerébe illesztve a Szent Korona elkezdni ontani magából az önmaga szervezettségéről szóló bizonyítékokat. Ezekről a bizonyítékokról más alkalommal be szeretnék számolni.

A magyar kereszténységnek a Szent Koronába beleírt Boldogasszony-központúsága egyúttal rögtön új megvilágításba helyezi Szent István tettét is. Ezek szerint ugyanis nem egyszerűen és alapvetően fia elvesztése miatti bánatában, a dinasztikus öröklés megghiúsulása miatti tanácstalanságában, és nem a 2 nagyhatalom – német-római és a bizánci – közötti kényszerű választás dilemmájának feloldásaként ajánlotta fel a Szent Koronát és vele az országot Szűz Máriának. Ez a tett részéről nem rögtönzött ötlet, a kilátástalan helyzetben megtalált, de addig soha fel nem merült kiút, nem kétségbeesésből született megoldás volt, és

főleg nem egyéni választáson alapuló döntés volt,

hanem – jól ismert mai szóval élve: – „munkaköri kötelesség”, a helyzetre előrelátóan megszabott parancs, aminek a Szent Koronában előírt voltát Szent István, az ezzel a Koronával megkoronázott APOSTOLI király még nagyon világosan tudhatta, ha ez a tudás később – különösen a Szűz Mária-kép eltüntetésével – feledésbe is merült.

És itt a kulcsa annak is, hogy a Szent Korona (a

Szent Korona tana szerint) miért személyiség, és nem csupán tárgy. Azért személyiség, mert Szűz Máriát képviseli, őt jeleníti meg, az ő képviselőtében birtokolja az országot és a népet, mint földi helytartója.

A Szent Korona-tan tudósai és hívei eddig is szent meggyőződéssel hirdették és tanították a Szent Korona személyiség-jellegét, de nem tudhatták ezt valamilyen konkrét összefüggéssel bizonyítani, mert nem volt a kezükben a Szent Korona titkának az előbbieken kifejtett felismerése. A Boldogasszony-központúság felismerésével szeretném a Szent Korona-tannak – a hétköznapi ember előtt eddig – képtelenségnek tűnő álláspontját (a Szent Korona kettős szinten való létezését, mint személy, és mint tárgy) alátámasztani, és a személyiség kilétére rámutatni, azt megnevezni.

Tehát ami eddig képtelenségnek számított, az épp a képek segítségével nyert magyarázatot. Hát persze, hogy szent a Szent Korona, hát persze hogy helyettesíthetetlen, lecserélhetetlen, hiszen ezek a tulajdonságok velejárói a személyiségnek. A Szent Korona Szűz Mária megszemélyesítője. Az augusztus 15.-ére mutató tengellyel a képtelenségből érthető képszerűség lett.

Nem Szent István választotta tehát Szűz Máriát pátronánkkul, hanem Szűz Mária fogadott minket népéül már előbb! Szent István tehát nem újdonságként ajánlotta fel a Koronát Szűz Máriának, hanem csak visszaadta annak, akié. A Szent Koronába bele van írva, hogy ha az ország nagy bajban van, Szűz Máriához kell fordulni, ahhoz, akié az ország és annak népe.

Eddigi történelemszemléletünket megváltoztató, helyretevő ezen a felismerésen kívül – az utóbbi 7-8 év során már megtalált – sok (bizonyítékként értékelhető) észrevétel bemutatására nincs mód ennek a rövid előadásnak a keretén belül, de remélhetően más alkalommal visszatérhetünk azokra is.

(Az érdeklődőknek addig is: megtalálható a www.nemnyi.net könyvtárában „Mit üzen a Szent Korona?” címmel, kb. 150 oldalon.)

ZÁHONYI ANDRÁS hozzászólása
Jung Péter: A Magyar Szent Korona rendszere
c. tanulmányához

A cikket egy mondatban így lehetne összefoglalni: egy bátor ember öntörvényű véleménye a Magyar Szent Koronáról.

A részletesebb szakmai értékeléshez persze ennél többre van szükség. Kezdeképpen tegyünk fel néhány kérdést, s keressük rájuk a választ Jung úr cikkében!

Lehet-e rendszerben gondolkodni – s közben kivételekről beszélni?

Lásd az Ősi Gyökér 2007. jan.-márc. számának 13. oldalát:

„Kosból (Fiú) a Bikába (György) vezet az út, már adódik is György (IV. 24.), átugorva Urielt (a Bakot). Ez itt most sántít, mert ahol igazi rendszer van, ott nem szabad kivételeket képezni.”

Jung mégis megteszi... Indoklása: „Egyelőre nem tudok jobbat.”

Kötelező-e más forrásmunkákat megemlíteni?

(Jung cikkében nincs Bibliográfia...)

Szabad-e más gondolatait magunkénak sejtetve bemutatni?

(Jung cikkében nehezen és nem is mindig derül ki, melyek saját gondolatai, s melyek átvételek. Pl. a Korona EGYsége, a lecserélt 3 zománckép, az Atya-Fiú-Szűzanya hármasság feltételezése már jól ismert elképzelések.)

Jung alapötlete egyébként remek: ha a Korona működését valaki meg szeretné zavarni (Jung szóhasználatával „rontani”), akkor csupán össze kellene cserélnie néhány képet. S a Korona képi rendszere a zűrzavar következtében máris működésképtelenné válik.

A pánt és az abroncs képei közt nincs lehetőség helycserére. A pánton és az abroncon belül azonban van.

Jung úr elképzelése a Koronáról

Péter (a Rák képviselője) marad az Atya jobbján – az Atya baljára azonban Jánost (Bak, megtestesü-

lés) érdemes tennie a „zavarkeltőnek”.

(Megj.: persze nem zárható ki, hogy eredetileg a Péter-János kettős volt az Atya mellett s csak később cserélték le az exoterikus kereszténység két vezéralakjára, a Péter-Pál kettősre! Így Jung javaslata éppen a rend helyreállítását célozza. Később maga is ezt a véleményt vallja.)

Így Pállal (Vízöntő) szembe Jakab (Oroszlán) kerül.

A Fiú mellé a szerző Gábor (Kos, tüzes jegy) és Uriel (Bak, földes jegy) arkangyalokat helyezi, az Anya mellé pedig Rafaelt (Ikrek, levegős jegy – a gyógyító) és Mihályt (Mérleg, tüzes jegy).

Jung – Csomor Lajos ötlete alapján – Mihály arkangyalt Jézus oldaláról áthelyezi Mária mellé. Indoklása egyszerű: „Végül is miért ne?”

Jung javasolja még Fülöp (Bika) és András (Nyilas) zománcképek cseréjét, valamint Bertalanét (Szűz) és Tamásét (Bak) is. A Jung „rendszeréből” eddig hiányzó Halak jegy pedig az Atyához (és a Fiúhoz) kapcsolódik.

Jung cikkében a Korona rendszerét bemutató ábrára pillantva felmerül néhány újabb kérdés. Pl. a Bak jegyéhez túl sokan tartoznak (Tamás és János mellett Uriel – és részben a Fiú is).

Nem kapunk meggyőző választ arra sem, hogy a Fiúhoz miért tartozik 3 jegy (Bak, Halak, Kos), és Rafaelhez miért tartozik „egyszerre” az Ikrek és a Rák jegye.

A két orvos szent „mérlegségét” Jung kettős asztrológiai természetükkel magyarázza. Ezen felül még Mihály is a Mérleghez tartozik – erről csak annyit olvashatunk, hogy „csak látszólag felesleges torlódásról” van szó...

Őszintén és költőien hangzanak viszont a cikk frappáns zárómondatai:

„Hogy mit csinál itt (a Vízöntő hónapjában, január 25-én – Jung tévesen január 15-ét írt!) Pál és a

---

pálosok, innen tovább már nem megyek. Azt hadd meséljék el azok, akik otthonosak a témában.”

„Megállok a romolhatatlan testnél /Remete Szent Pál ünnepén/ és várom, mi lesz velem.”

Ez a költői hang meghatározó – kár, hogy ez előbbiekhez hasonlóan ez sem állít semmi biztosat vagy biztosan elfogadhatót. Ezen a helyzeten sajnos semmit sem javít, hogy cikke elején Jung feltűnően mond köszönetet a „nagyoknak”:

„Köszönet Pap Gábor, Dr. Kiszely István, Csomor Lajos Uraknak, hogy a vállaikra ülhettem”, s követőiknek (Szántai Lajos, Born Gergely). Ettől még Jung Korona-modellje nem lesz egy picivel sem jobb – különösen, mivel lényeges kérdésekben eltér „mestereitől”.

Azt javasolhatjuk tehát, hogy keressen más kutatási területet – olyat, amelyikhez nagyobb a tehetősége. Módszertan nélküli, ám határozott hangnemben megfogalmazott, a tudományosság látszatát keltő gondolatfoslányai ugyanis zavart keltethetnek azokban, akik nem tudják: az Ősi Gyökér szerzői maguk vállalják a szakmai felelősséget soraikért (azaz magyarul: a folyóiratnál nincs előzetes lektorálás).

Utólag, már Jung úr cikkének megjelenése után csak egyet tehetünk: felhívjuk a figyelmet, hogy jobb lett volna, ha Jung cikke esetében mégis lett volna lektorálás. Mert akkor egyáltalán nem biztos, hogy egy ilyen színvonalú cikk megjelenhet...

ZÁHONYI ANDRÁS

FÖLDI URALOM NÉLKÜLI REND

(Az írás megtalálható angol nyelven a MBE Nagy Lajos Király Magánegyetemén 2005-ben megvédett szakdolgozatomban. A Pétert és a Jakabot ábrázoló zománcképek cseréjét már ezen írásomban felvetem.

Cikkemet magyar nyelven elküldtem a Főnixnek és a Dobogónak is, de az említett folyóiratok nem közölték. Jung cikkét olvasva döntöttem úgy, hogy írásomat most az Ősi Gyökér olvasói elé tárom.

Benne a Jung által felvetett, de meg nem oldott kérdések többségére rendszerszemléletű megoldási javaslatot találunk.)

Négy arkangyal a magyar Szent Koronán?

Kísérlés a Korona szakrális szereplőinek teljes rendszerbe foglalására

Lehet-e egy 19-es rendszert egy 12-eshez megfelelően illeszteni? Vagy egy 12-est egy 7-eshez? És mi lesz a 9-essel? Ugyanezzel a problémával kell szembenéznünk, ha a hét 7 napját, a Nap körül keringő 9 bolygót, az Állatöv 12 jegyét, a 7 fő summer istenséget valamint Szent Koronánk 19 zománcképét vizsgáljuk.

Ebben az írásomban egy érdekes megközelítést szeretnék bemutatni.

Javasolom, hogy nézzük meg közösen, hogyan lehet a rendszerszemlélet felhasználásával a Szent Korona 19 "szereplőjét" egységes szakrális rendben kezelni. Elképzelésemet egy képlettel szemléltetem:

3 (Szent Hármasság) + 4 (arkangyal, a négy elem képviselőjében) + 12 (az Állatöv 12 jegye) = 19.

Kiknek a képei állhattak eredetileg a Szent Koronán?

Közismert tény, hogy a Koronán képcserére utaló nyomok, sérülések találhatók. Ezen írás ezzel kapcsolatos kérdéseknek ered a nyomába:

- Milyen lehetett a Szent Korona ősi, szakrális képrendje?
- Kiknek a képei lehettek eredetileg a lecserélt zománcképek helyén?

A Korona ősi szakrális rendjét kutatva fel kell tennünk a következő kérdést: Kik jöhetnek szóba a jelenlegi zománcképeken látható személyek mellett, mint a Szent Korona feltételezett szereplői?

Kézenfekvő a válasz: az apostolok mellett a Szent

GONDOLATOK A MAGYAR SZENT KORONÁRÓL

Család tagjai, az arkangyalok, valamint a nagyfejedelmek. Az utóbbi mellett foglal állást Bakay Kornél, aki a "nagyfejedelmek" sorába (Konsztantinosz bizánci császár és Géza mellé) Álmos alakját helyezi.

Pap Gábor szerint Dukász helyén korábban Szűz Mária állt, Konstantin és Geobitzasz-Géza helyén pedig Attila és Buda zománcképe állhatott². A beavatkozás (a három kép cseréje) II. József (1741-1790.) idején történhetett. II. József, aki nem koronáztatta meg magát (ezért hívták kalapos királynak), a Koronát pedig Bécsbe vitette, tehát volt módja megváltoztatni a Korona képi rendjét.

Ezen gondolatmenetet támasztja alá Révay Péter koronaőr feljegyzése, amely a Szűz Mária képet is megemlíti a Korona zománcképei között¹¹.

Berta Tibor szerint¹ a négy arkangyalt érdemes keresnünk a Máriát és Jézust körülvevő,

görög feliratú zománcképeken. Berta állítását matematikailag is alátámasztja.

Ugyanis a 19 szereplőt logikusan 12+7-re bonthatjuk, a hét szent szereplőt (akik a szentséget képviselik) pedig az istenhármaságra

Atya – Jupiter
Fiú – Nap
Szűz Mária – Hold

és az arkangyalok alkotta négyességre.

Kezdjük a sort a „szent négyesség”, az arkangyalok vizsgálatával!

(Az istenhármaság megjelenése a szakrális uralkodó számára készült Koronán kézenfekvő, további magyarázatot nem kíván. A tizenkettes rendszert – melynek elemei az apostolok és a négy szent – pedig később tárgyaljuk.)

Berta négy elemnek (és négy bolygónak) felelteti meg őket:

Michael (a mennyei seregek vezére)	– Tűz	(Mars)
Gabriel (az örömhírt hozó)	– Víz	(Vénusz)
Rafael (óvó kísérő, gyógyító)	– Föld	(Szaturnusz)
Uriel (Isten fénye)	– Levegő	(Merkúr)

A megfeleltetések indoklásában Mária és Jézus (feltételezett) születési napjának bolygóegyüttállásait adja meg Berta.

Ráfael	Mária	Gabriel	
Szaturnusz	Hold	Vénusz	Kr.e. 22. szept. 11.
Mihály	Jézus	Atya	Uriel
Mars	Nap	Jupiter	Merkúr

Kr.e. 6. ápr. 1.

Az istenhármaság és a négy arkangyal felvétele remek kiindulás, azonban a részletekkel kapcsolatban problémák merülnek fel. Ugyanis a Szent Koronán Jézus mellett Mihály és Gábor (nem pedig Mihály és Uriel) zománcképe szerepel – lásd az 1. ábrát a Szent Korona jelenlegi rendjével. Képcserére utaló nyomokat pedig az említett zománcképeknél nem találunk.

Berta érvelését tovább gyengíti, hogy Mária és Jézus előbb említett születési napjait egyéb források nem erősítik meg. Ezért vettem a bátorságot a kérdés továbbgondolására.

A Szent Korona szereplői a névünnepek rendje szerint

Berta ötletéből kiindulva megpróbáltam a Korona zománcképeinek szereplőit a névünnepek alapján teljes rendszerbe foglalni.

Az apostolok, a katona- és orvosszentek

Kiindulásként következzen néhány vélemény arról, hogy miért „csak” nyolc apostol szerepel a magyar Szent Koronán.

Kovács József (A Magyar Szent Korona, 1984) szerint³ a magyar Koronán csak az Atyát és a Fiút (illetve képviselőiket) kívánták megjeleníteni,

---

ugyanis Péter és Pál az Atyához,
András, id. Jakab, János, Fülöp, Bertalan, Tamás
a Fiúhoz kapcsolódnak (lásd a Hiszekegyet).

A négy hiányzó apostol – ifj. Jakab, Simon, Tádé
és Mátyás – a Szentlélekhez kapcsolódnak, s ezért
nem szerepelnek a Koronán.

Kiszely István szerint a középkori templomok be-
járatánál jellemzően csak 8 apostol szobrát he-
lyezték el, s ez a tény megerősíti, hogy Szent Ko-
ronánkon eredetileg is ”csak” 8 apostol szere-
pelt⁶.

Véleményem szerint van egy másik érv is arra,
miért csak 8 apostol szerepel a Koronán. Arra a
felismerésre jutottam, hogy a Koronán szereplő
nyolc apostol különös „szimmetrikus rendben”
jelenik meg. Az apostolok névünnepeit vizsgálva
megállapítottam, hogy ők a Napút állomásai sze-
rint lettek „párokba” rendezve.

A további négy hiányzó apostol azért (is) hiá-
nyozhat, mert névnapjaik nem illeszthetők bele
ebbe a rendszerbe, ugyanis ”helyeik” már fog-
laltak:

Apostol

ifj. Jakab (júl. 25.)

Simon (jan. 5.)

Tádé /egyres vélemények szerint ő Júdás/ ?

Mátyás (febr. 24.)

/esetleg Máté ? (szept. 21.)

Hozzá tartozó jegy a Zodiákusban

– Oroszlán

– Bak

– Bika

– Halak

– Mérleg/

Mi a helyzet a két orvos- illetve katona-szenttel?
Berta Tibor nyomán (Az Időkód, 2002)¹ feltétele-
zem, hogy azért (is) kerülhettek a Szent Koronára,
mert együtt a teljes 12-es rendszert jelenítik meg.
Most bemutatom, hogyan jutottam erre a követ-
keztetésre.

Berta előbb ismertetett kiindulása¹ nagyszerű,
azonban néhány állítását érdemes felülvizsgálni.

Pl. Györgyhoz pontatlanul kapcsolja a Kos
időszakát, mivel névnapja (április 24.) a Bi-
kához tartozik (Az Időkód, 139. o.).

Kozma névünnepe szeptember 27., s ez a nap
a Mérleg jegyében található, s nem a Biká-
ében, ahogy Berta írja (Az Időkód, 139. o.).

Damjánt – helyesen – a Mérleghez sorolja

Berta. A 12-es rendszerben azonban így két-
szer szerepel a Mérleg (Kozma és Damján
képviselik). Valószínűleg ez késztette Bertát,
hogy Kozmánál ne a Mérleget szerepeltesse.

Az ellentmondások feloldására egy áthidaló meg-
oldást javasolnék: tekintsük Damjánt a Mérleggel
(szellemiség) szemben található Kos (testiség)
képviselőjének! Ugyanis Damján – a mindig in-
gyen gyógyító Kozmától eltérően – elfogad ajándé-
kot a gyógyításért, s ez a testiség megnyilvánulá-
sa. Damján esetében egyébként sem marad más
választásunk (a Koson kívül), mivel a többi jegy
már foglalt, és az apostolok, szentek párokba ren-
dezettek, s a Koronán szimmetrikusan helyezked-
nek el:

Apostolok

András (Nyilas, nov. 30.) – Fülöp (Ikrek, máj. 26.)

Péter (Rák, jún. 29.) – Pál (Vízöntő, jan. 25.)

Jakab (Oroszlán, júl. 25.) – János (Bak, dec. 27.)

Tamás (Halak, márc. 7.) – Bertalan (Szűz, aug. 24.)

A négy szent

Damján (Kos → szept. 27.) – Kozma (Mérleg, szept. 27.)

György (Bika, ápr. 24.) – Demeter (Skorpió, okt. 26.)

Jellemzőik

keleten a szkítákat térítik

Péter a zsidók, Pál a pogányok térítője
ők az anyaszentegyház alapítói

az első vértanúhalált halt testvérpár
Indiában térítettek

Jellemzőik

orvos szentek
katonaszentek

Az egyetlen "szabálytalanságot" az évköri jegyek szerinti szimmetriában Péter és Jakab felcserélt helyzete okozza (ugyanis az Oroszlánnal szemben a Vízöntőnek, a Rákkal szemben pedig Baknak van a helye).

Vajon mi indokolja az eltérést (az esetleges cserét)? Csak a családi kapcsolatok jöhetnek szóba. Ugyanis András Péter testvére volt, Jakab pedig Jánosé s ezért kerülhettek (később) egymás mellé.

Péter és Jakab felcserélésével Mária képe fölé a vizes jegyek képviselői kerülnek. Ekkor már a tüzes jegyeket (Nyilas, Oroszlán) megtestesítő apostolok (András, Jakab) is egymás mellett találhatók.

Jézus (a Földre született istenfiú) fölött változatlanul a földes jegyek szülöttei (János, Bertalan) találhatóak, Pál és Fülöp – a levegős jegyek (Vízöntő, Ikrek) képviselői – eddig is egymás mellett sorakoztak.

Megjegyzések

Fülöp névünnepe május 26., az Ikrek időszakában. Jakabbal együtt május elsején (a Bika időszakában) is szerepel a naptárakban. Ezért a kutatók egy része Fülöpöt a Bikához kapcsolja.

Ferencz Csaba, a Koronát vizsgáló mérnök-csoport egyik tagja is foglalkozik könyvének¹⁰ 132. oldalán a Korona szereplőinek névünnepeivel. Táblázatának érdekessége, hogy az apostolokat is a 12-es (évköri) rendbe próbálja meg besorolni. Ennek érdekében megengedi, hogy egy adott zodiákus-jegyhez egyszerre több Korona-szereplő is kapcsolódjon.

A feltételezett május 21-22-i időpontnál

azonban egy ?-et szerepeltet, jelezve, hogy még nem talált odaillő személyt. Fülöppel kapcsolatban pedig megállapítja, hogy:

„... nem találtuk meg Fülöp apostol önálló névünnepe nemcsak Magyarországon és a középkorban, hanem általában sem”.

„A legutóbbi egyházi névünnepe-reform előtt május 1-én ünnepelték Fülöp és ifjabb Jakab apostolok közös ünnepét, mert akkor szentelték fel a kettejüknek szentelt (fő)templomot. Azonban Péter és Pál apostolok esetében is van külön templomszentelési ünnep és külön főünnep. A templom szentelési ünnepe nem azonosítható az apostol önálló névünnepeivel.”

Az idézett gondolatok alapján úgy látom, hogy Fülöp névünnepe nem megalapozatlanul került a mai naptárakban május 26-ára. Elfogadásával két dolgot is megoldhatunk: egyrészt a Ferenc Csaba könyvében szereplő ? helyére beírhatjuk Fülöpöt, másrészt pedig az apostolok és szentek 12-es rendjét kölcsönösen és egyértelműen tudjuk a zodiákus jegyeihez kapcsolni.

Arkangyalok

Vajon sikerülhet-e az elemeket Bertától eltérő módon, a névünnepek rendje szerint az arkangyalokhoz kapcsolni? Ennek megvalósításához egy egyszerűbb, ugyanakkor az apostoloknál, katona- és orvosszenteknél is alkalmazható módszert kerestem. Javasolom, hogy most kísérjünk meg az arkangyalok rendjét ezen szempont szerint végiggondolni, melyhez a következő táblázat nyújt segítséget!

arkangyal	névünnepe	állatövi jegy	elem
Mihály	(szept. 29.)	– Mérleg	(Levegő)
Gábor	(márc. 24.)	– Kos	(Tűz)
Ráfael	(okt. 24.)	– Skorpió	(Víz)
Uriel	(a naptárban nem szerepel)	– (Bika, Bak?)	(Föld)

Az arkangyalok rövid bemutatása

Urielt a magyar hagyomány részeként a moldvai csángók is tisztelik. A www.uriel.de honlapon Uriel a Föld patrónusaként szerepel, így névünnepe

a földes jegyek (Bika, Szűz, Bak) egyikéhez társíthatjuk^{7,8}. Közülük a reá utaló jelek miatt a Bika tűnik a legvalószínűbbnek (szemben vele testisége, a Skorpió, mely vizes jegy). Uriel női párjának

ugyanis Aurorát (nevének jelentése: hajnal) tartják, aki a Vénuszhoz (a hajnalszavakhoz) kapcsolódik. Ez a kapcsolat a Bika földes jegyét juttatja eszünkbe, mivel asztrológiailag a Vénusz a Bikában van otthon.

További megerősítést jelent, hogy az Urielhez hangzásban (hangkategóriák szerint) ugyancsak közel álló Valéria névünnepe katolikus kalendárium szerint április 28-án (tehát a Bika jegyében) van.

A Bikához fűződő kapcsolat elfogadásával az arkangyalok rendjében megjelenik a négy elem, valamint két fontos évköri tengely (a kisév Kos-Mérleg, és a nagyév Bika-Skorprió tengelye) is felfedezhető /ez utóbbi gondolat Végvári József felismerése/.

A "víz" és a "föld" (mint elemek) a női minőséghez tartoznak. Ezért szerepelhetnek az őket megjelenítő arkangyalok Mária mellett.

A "tűz" és a "levegő" pedig inkább férfi attribútumok, így Mihály és Gábiel méltán kerül Jézus mellé.

Gondolatmenetem végére tehát összeállt a magyar Szent Korona szereplőinek egy olyan feltételezett szakrális rendje, amelyben minden szereplő, évköri állomás és elem a „helyére” került.

Érdemes megemlíteni, hogy az arkangyalok „testisége”, azaz földi működése eltér az előbbi, „szellemiségre” vonatkozó évköri állomások rendjétől. Gábor-Gabriel – mint hírhöz – ugyanis inkább a Levegő eleméhez, Mihály pedig – aki az égi seregek vezére – jellemzően a Tűz eleméhez társítható.

Ugyanez a helyzet Uriel és Ráfael esetében is: Uriel földi megnyilvánulásai inkább a Víz, Ráfael pedig a Föld elem tulajdonságaihoz kapcsolhatók.

Ráfael egyébként az utasok, a másvilági útra készülő betegek védőszentje. A budai vár egyik freskóján Ráfael az ifjú Tóbiás kísérője. Klasszifikátorai a zarándokbot, az ivókokak, a tarisznya⁹.

Úgy tűnik tehát, hogy a névünnepek a „szellemiséget”, az arkangyalok földi szerepválalásai pedig a velük párban (az évköri tengelyek szerint szemben) elhelyezkedő elemi minőséget jelenítik meg. Uriel és Ráfael esetében a további kutatások remélhetőleg nem-

sokára választ adnak a még tisztázatlan kérdésekre.

Összefoglalás

Az eddigi megállapítások azt sejtetik, hogy lehetett olyan időszak a Magyar Szent Korona történetében, amikor tisztán az égi rend szerepelt rajta. A földi hatalmasságok képei így valószínűleg csak később kerülhettek rá.

A cikkemben leírtak alapján sikerült összeállítani a Szent Korona (feltételezett) egykori szakrális rendjét, amely a 2. ábrán látható.

Ez a kép az eddigi elképzelésekhez képest egyszerűbb, áttekinthetőbb. Megalapozottságát módszerintanilag tovább erősíti, hogy vizsgálataim, kutatásaim során sikerült végig ugyanazt az egységes és áttekinthető módszert alkalmazni.

Remélem, hogy cikkem jó kiindulásul szolgálhat a Korona további kutatásához.

Irodalomjegyzék

1. Berta Tibor: Az Időkód, Biotér-Natura, Budapest, 2002.
2. Pap Gábor: Hazatalálás, Budapest, Püski K., 1999.
3. Bakay Kornél: Az Árpádok országa, Kőszeg, MBE NLKME, 2000.
4. Pap Gábor: Mag hó alatt, Budapest, Püski K., 2003.
5. Szigeti István: A Szent Korona titka, Aachen, 1994.
6. www.kiszely.hu/istvan.dr/038.html (internet honlap)
7. www.engelhaftes.de/galerie/erzengel.htm (internet honlap)
8. www.uriel.de (internet honlap)
9. Molnár V. József: Egészség, Melius Alapítvány, Pécs, 1995.
10. Ferencz Csaba: Szent István király koronája, Budapest, Heraldika Kiadó, 2002.
11. Révay Péter (koronaőr): De monarchia et Sacra Corona Regni Hungariae, Frankfurt, 1659.
12. Csihák György: Ex oriente lux. ZMTE, Bp.-Zürich, 1996.
13. Bölöny József: Sacra Regni Hungarici Corona. In: A ZMTE III. (Londoni) Magyar Őstörténeti Találkozója, Zürich-Bp., 1999.
14. Csomor Lajos: Magyarország Szent Koronája, Vay Ádám MBK, Vaja, 1986.
15. Kocsis István: A Szent Korona Tana, Püski, Bp., 1995.

1. ábra

A Szent Korona jelenlegi képi rendje

(Az egyetlen "szabálytalanság" az évköri rend szerinti szimmetriában, hogy Péter és Jakab képei "felcserélt helyzetben" szerepelnek a Koronán.

Az ábra legfelső sorának zománcképei nem eredetiek.)

	Géza-Geobitzasz (Halak)		DUKÁSZ MIHÁLY (Bika)		Konsztantin (Ikrek)	
			Tamás Jakab			
Kozma	András	Péter	ATYA	Pál	Fülöp	Damján
György			János Bertalan			Demeter
		Mihály	JÉZUS			Gábor

2. ábra

A Szent Korona zománcképeinek feltételezett szakrális rendje

Péter és Jakab "helyet cseréltek", Rafael és Uriel pedig Szűz Mária (Boldogasszony) mellett található.

	Uriel		BOLDOGASSZONY /SZŰZ MÁRIA/		Rafael
			Tamás (Halak) Péter (Rák)		
Kozma (Mérleg)					Damján (Kos)
András (Nyilas)	Jakab (Oroszlán)		ATYA	Pál (Vízöntő)	Fülöp (Ikrek)
György (Bika)					Demeter (Skorpió)
			János (Bak) Bertalan (Szűz)		
	Michael		JÉZUS		Gabriel

Függelék

Berta Tibor (Az Időkód, Biotér-Natura, Bp., 2002) szerint a 3 isteni személynek és a 4 arkangyalnak a hétbolygó-rendszer tagjai a következőképp feleltethetők meg:

ATYA	Jupiter
MÁRIA	Hold
JÉZUS	Nap
Michael	Mars
Gabriel	Vénusz
Uriel	Merkúr
Rafael	Szturnusz